

Sygn. akt IV U 36/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. N.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 28 listopada 2014 r. Nr (...)

w sprawie J. N.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do renty rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 63/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 28 listopada 2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, działając na podstawie art.21 ust.1 i ust.2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników odmówił J. N. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym wskazując, że u wymienionej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła J. N. wnosząc o jej zmianę i przyznanie jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Podniosła, że dłoń jest zdeformowana, występują bóle, które promieniują aż do łokcia. Ręka nie jest sprawna, drętwieje, nie ma w niej czucia, a jest osobą praworęczną. Przez trzy lata przebywała na rencie. Choroba się nie cofnęła, a pogłębiła. Dodała, że jest wdową i mieszka sama (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie prawomocnego orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 24 listopada 2014r., która uznała, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych i prawnych, które miałyby wpływ na zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona J. N. jest rolniczką, ma 57 lat. Posiada gospodarstwo o powierzchni około 13 ha. Na całym areale uprawia zboże, nie prowadzi hodowli zwierząt. Z urządzeń rolniczych posiada przyczepę, kosiarkę. Ubezpieczona mieszka na stałe w S.. Prace polowe wykonuje brat ubezpieczonej, który mieszka na terenie gospodarstwa rolnego. Na czas żniw ubezpieczona wynajmuje kombajn (wyjaśnienia ubezpieczonej k.23v – nagranie od minuty 1 do 4). Do 31 października 2014r. ubezpieczona uprawniona była do renty rolniczej (decyzja z 31 października 2013r. o ustaleniu uprawnień do renty do 31 października 2014r. k.70-71 akt rentowych). W dniu 3 października 2013r. ubezpieczona wystąpiła do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z wnioskiem o ustalenie prawa do renty rolniczej na dalszy okres (wniosek k.79 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Rzeczoznawcę, który w orzeczeniu z 23 października 2014r. nie uznał ubezpieczonej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (wypis z orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy z 23 października 2014r. k.85 akt rentowych).

Na skutek odwołania ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską Kasy, która w orzeczeniu z 24 listopada 2014r. nie uznała ubezpieczonej za całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym (odwołanie ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Rzeczoznawcy k.90 i wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej Kasy z 24 listopada 2014r. k.94 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 28 listopada 2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił ubezpieczonej prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (decyzja z 28 listopada 2014r. k.96 akt rentowych).

W październiku 2010r. na skutek upadku na słoik ubezpieczona doznała urazu - rany ciętej prawego śródreźcza. Wskutek tego urazu doznała uszkodzenia ścięgien zginaczy palców IV i V oraz nerwu łokciowego. Przeszła leczenie operacyjne ścięgien i unieruchomienie gipsowe. W marcu 2011r. przeszła leczenie operacyjne uszkodzonego nerwu łokciowego prawego – wykonano rewizję nerwu łokciowego i wtórny szef gałęzi głębokiej i powierzchownej nerwu łokciowego. Aktualnie obecne są objawy uszkodzenia nerwu łokciowego prawego na poziomie nadgarstkowo-śródręcznym. Stan jest utrwalony i bez możliwości poprawy. Uszkodzenie tego nerwu nie powoduje jednak ograniczenia wydolności czynnościowej prawej ręki uniemożliwiającego osobiste wykonywanie prac w gospodarstwie rolnym. Oba łokcie są o pełnej ruchomości, nadgarstki z pełnym zgięciem i wyprostem. W zakresie prawego śródreźcza występuje pełny wyprost palców IV i V bez przeprostu, zgięcie pełne, formowanie pięści niezaburzone. Występuje brak czucia palca małego i połowy palca serdecznego, a po stronie dłoniowej śródreźcza występuje zanik mięśni kłębiku palca małego. Oprócz w/w skutków urazu prawej ręki, ubezpieczona cierpi na zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa bez objawów niewydolności narządu osiowego oraz zespół bólowo-korzeniowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego w wywiadzie. Aktualnie nie stwierdza się u ubezpieczonej aktywnych objawów zespołu korzeniowego kręgosłupa oraz objawów ubytkowych. Wyniki badań MRI nie wskazują na istotne zmiany strukturalne zarówno w obrębie kolumny nośnej, jak i w obrębie elementów układu nerwowego. Ubezpieczona ma obustronnie koślawe paluchy, ale zniekształcenia te nie powodują zaburzeń czynnościowych w zakresie funkcji lokomocyjno-statycznej kończyn dolnych. Aktualny stan zaawansowania schorzeń, na które cierpi ubezpieczona nie powoduje u niej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii k.7-8 i 11-12 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej J. N. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.21 ust.1 i 2 ustawy z 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 2008r., Nr 50, poz.291 ze zm.) renta rolnicza przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki: podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres, o którym mowa w ust.2 wskazanego przepisu, jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a całkowita niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art.20 ust.1 i 2 ustawy, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. W myśl art.21 ust.5 w/w ustawy za całkowicie niezdolnego do

pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Rozstrzygnięcie sprawy zależało od ustalenia, czy ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu ortopedii i neurologii. W sporządzonej opinii biegli stwierdzili, że ubezpieczona cierpi na schorzenia kręgosłupa oraz pourazowe dysfunkcje ręki prawej, a także koślawe paluchy, ale stopień zaawansowania zarówno schorzeń kręgosłupa, jak i dysfunkcji ręki prawej i koślawych paluchów nie upośledza istotnie sprawności ruchowej kręgosłupa, jak i sprawności ruchowej i czynnościowej kończyn górnych i dolnych. W ocenie biegłych schorzenia te nie spowodzają u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalizujących się w schorzeniach występujących u ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonej i jej badaniem. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Ubezpieczona nie zgodziła się z ustaleniami biegłych, ale nie zgłosiła do niej umotywowanych zastrzeżeń przedstawiając subiektywną ocenę swojego stanu zdrowia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.